

خبر

حکم قضایی، هخامنشیان در تخت جمشید را نجات می دهد؟

تاریخ خواری به بهانه معدنکاوی!

زیست بوم / شهرداری مرودشت به رغم حکم قضایی توقف معدنکاوی در کوه رحمت (تخت جمشید)، در حال تخریب تاریخ هخامنشی و فراهخامنشی است. کوه رحمت تخت جمشید بویژه در دامنه شمالی و حد فاصل تخت جمشید تا شهر ساسانی استخر، ملو از آثار تاریخی و کورهای باستانی متعلق به دوره های هخامنشی، فراهخامنشی و ساسانی است؛ تخریب کوه رحمت را علیرضا عسکری چاوردی، مدیر پایگاه میراث جهانی تخت جمشید به «ایران» می دهد و می گوید: «معدن سنگ شکن مربوط به شهرداری مرودشت است که از سال ۱۳۷۵ تا ۱۳۹۵ فعالیت داشته و از همان ابتدا اداره میراث فرهنگی به ایشان تذکرات لازم را داده و در طول این سال ها بارها از معدن شکایت شده است تا اینکه سال ۱۳۹۵ با همکاری استانداری فارس فعالیت آن متوقف می شود. طی دو هفته اخیر، مجدداً معدن شروع به کار می کند اما دستور توقف آن صادر شده و موضوع در محاکم قضایی پیگیری می شود.» در حکم صادره قضایی سال ۱۳۹۴ برای ممنوعیت فعالیت معدن سنگ شکن کوه رحمت تأکید شده است که باید تمامی ابزار آلات معدنی از این کوه جمع آوری شود. معدن سنگ شکن شهرداری مرودشت در حریم درجه ۲ و در فاصله ۶ کیلومتری تخت جمشید قرار دارد. براساس ضوابط ملی و بین المللی (درباره حرایم آثار تاریخی)، هرگونه استخراج معدنی، فعالیت عمرانی و توسعه ای در حریم درجه ۲ بطور کامل ممنوع است. ضوابط اختصاصی کوهستان مهر (رحمت) که از سوی سازمان میراث فرهنگی ابلاغ شده، هم می گوید: «در سراسر کوهستان مهر (رحمت) و سایر کوهستان های واقع در محدوده چشم انداز، هرگونه دخل و تصرف شامل استخراج معدن، انفجار، کوهبری، جنگلکاری، احداث ساختمان، نصب دکل و امثال آن که موجب تغییر توپوگرافی و چشم انداز عمومی کوه شود، ممنوع است. همچنین باید معدن شن و ماسه شهرداری مرودشت در دامنه کوه مهر و در محدوده حریم درجه ۲ در بخش جنوبی تخت جمشید چریده شود.» با وجود این، نزدیک به یک دهه است این سؤال تکراری پرسیده می شود، چرا قانون اجرایی نمی شود؟

سوی قوانین مشخص ملی و بین المللی، این سؤال هم آذنان فعالان میراث فرهنگی و کارشناسان را می آزارد. آیا خیر فرونشستی که به جان دشت مرودشت افتاده و تا تخت جمشید و نقش رستم هم کشیده است به گوش شهرداری مرودشت نرسیده است؟ فرونشست، در دشت مرودشت به دلیل حفر چاه های عمیق و بهره برداری بی رویه اتفاق افتاده است. سال هاست که مسئولان پایگاه میراث جهانی تخت جمشید مجبورند برای جلوگیری از وقوع حادثه برای گردشگران از جمله افتادن در فرونشست ها، شکاف های زمین را با خاک پر کنند. کارشناسان فرونشست را مرگ سرزمنی می دانند و اعتقاد دارند، وقتی زمین به مرحله فرونشستی می رسد دیگر امکان نجات و احیای دوباره آن نخواهد بود. از سوی دیگر کوه ها محل منبع آب های منطقه ای هستند. همین موضوع باعث می شود تا این سؤال پرسیده شود، آخرین حد برداشت از منابع تجدید پذیر کجاست؟ آیا باید به سمت برنامه ای برای توقف گسترش فرونشست ها رفت؟

از سوی دیگر معدن سنگ شهرداری، فقط هخامنشی ها و ساسانی ها را نمی آزارد. آلودگی ناشی از این فعالیت، ۲۸ سال است که نفس کشیدن را برای اهالی روستای عزاباد سخت کرده، اینجا هم قانون تکلیف را مشخص کرده است. ماده ۲۰ قانون هوای پاک همجوراً این معدن را روستا را خلاف قانون می داند. اهالی با استناد به قانون و به دلیل ایجاد آلودگی، معدن را محکوم به تعطیلی کرده و نزدیک به سه دهه است خواستار تعطیلی معدن شده اند. آنها هم مثل هخامنشی ها و ساسانی ها همچنان در حال یادآوری قانون به معدنکاران کوه رحمت هستند و تا امروز به هدفشان نرسیده اند.

گزارش

چرا در کنسرسیوم، فضای رقابتی حفظ می شود، مداخلات صورت نمی پذیرد و استقلال مدیریتی و مالی مجموعه ها پایدار می ماند؟

برای درک بهتر این موضوع، کنسرسیوم را می توان به یک مجموعه تالار با ۵۰ سالن تشبیه کرد. در هر یک از این سالن ها ممکن است مراسم متفاوتی برگزار شود. نکته مهم این است که هر مراسم به طور مستقل اجرا می شود و نیاز نیست تعداد میهمانان یا نحوه برگزاری تمام مراسم یکسان باشد. هر عروسی می تواند بر اساس فرهنگ و سلیقه خاص خود برگزار شود و هر ختم نیز طبق رسوم متفاوتی صورت بگیرد. به همین ترتیب در کنسرسیوم، پروژه ها ممکن است مشابه به نظر برسند اما هر کدام به واسطه اهداف، خلاقیت ها و نوآوری های مالکان خود، وجه تمایز و هویت ویژه ای دارند.

این استقلال خلاقانه باعث می شود هر پروژه ای بدون دخالت در دیگر پروژه ها به فعالیت خود ادامه دهد، در حالی که همه تلازمه های فضای رقابتی سالم به دنبال بهبود و ارتقای عملکرد خود هستند. مانند یک مجموعه تالار که تمامی سالن ها از یک آشپزخانه مرکزی استفاده می کنند اما هزینه های هر مراسم بر اساس خدمات متفاوت است، در کنسرسیوم نیز حمایت ها و پشتیبانی ها ممکن است از منابع مشترک باشد، اما سهم هزینه ها بسته به نیاز و ماهیت هر پروژه متفاوت خواهد بود. این سیستم امکان حفظ استقلال مدیریتی و مالی هر واحد را فراهم کرده و در عین حال فضای برای رقابت و رشد بین پروژه ها ایجاد می کند.

چرا کنسرسیوم قضایی ایده آل برای تیلور خلاقیت ها و ایده های نو فراهم می کند؟ یکی از مشکلات رایج برای صاحبان ایده، دسترسی به منابع کافی و تیم های اجرایی مناسب برای پیاده سازی نوآوری هایشان است که کنسرسیوم این چالش ها را به فرصتی برای رشد و شکوفایی تبدیل می کند. در کنسرسیوم، تمامی تخصص ها از رشته های مرتبط گرفته تا حوزه های غیرمرتبط، در یک ساختار ماتریسی و هماهنگ گرد هم آمده اند. این ساختار که مانند شبکه ای از گروه های عصبی عمل می کند، امکان شناسایی سریع و کارآمد متخصصان و تیم های اجرایی مورد نیاز را برای صاحبان ایده فراهم می سازد. به لطف این ساختار، افراد می توانند در کمترین زمان ممکن، تیم های لازم را برای تمام مراحل پروژه، از تأمین منابع مالی و مشاوره های طراحی گرفته تا اجرا و عملیاتی سازی آن پیدا کنند. این فرآیند نه تنها هزینه های زمانی و مالی را به حداقل می رساند،

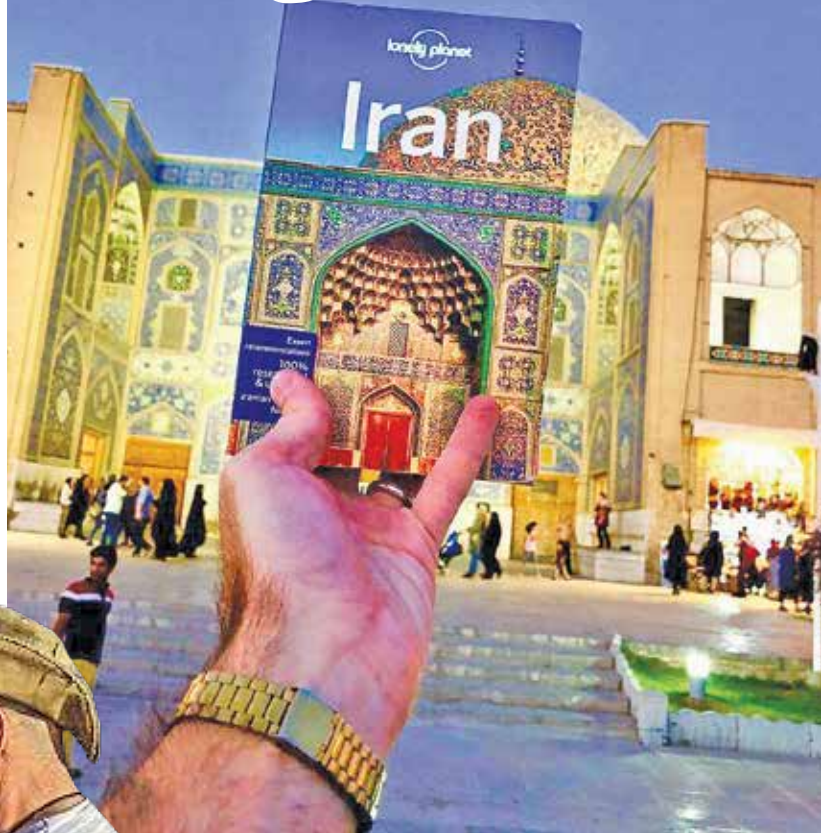
بلکه باعث می شود صاحبان ایده بدون درگیری با موانع اجرایی، به شکل متمرکزتری روی نوآوری خود کار کنند.

چرا عملکرد کنسرسیوم، هوشمند و زایشی است و به توسعه پایدار منجر می شود؟ در کنسرسیوم، شورش راهبردی مانند روح در بدن انسان عمل می کند و در واقع جایگاه روح را در ساختار سازمانی این مجموعه دارد. این شورا با ایجاد هماهنگی و نظارت بر عملکردهای مختلف، شرایطی پویا، دینامیک و سیال را فراهم می آورد. این نوع طراحی مفهومی، کنسرسیوم را به سیستمی هوشمند و خودسازنده تبدیل می کند که به طور مداوم در حال رشد و توسعه است. به دلیل وجود این شورش راهبردی، هر لحظه شاهد زایش ایده ها و نوآوری های جدید هستیم. این فرآیند نه تنها مانع ایستایی و رکود می شود، بلکه بستری برای توسعه پایدار ایجاد کرده، زیر را بخش

زیست بوم / بخش خصوصی حوزه گردشگری، دبیرخانه دائمی «اتاق فکر گردشگری ایران» را با هدف توسعه و تقویت صنعت گردشگری تشکیل داد.

چانه زنی ها در این اتاق به دنبال ایجاد تشکیلی است که بتواند بازار جهانی ایران را گسترش دهد. اتاق فکر گردشگری ایران در نخستین جلسه خود روی تشکیل «کنسرسیوم گردشگری ایران» برای ایجاد تحول متمرکز شد. محمد محب خدایی، معاون سابق گردشگری و یکی از اعضای اتاق فکر گردشگری ایران، اعتقاد دارد کنسرسیوم گردشگری نه تنها به هماهنگی بیشتر میان بخش های مختلف این صنعت کمک می کند بلکه بستری نیز برای تدوین سیاست های کلان گردشگری فراهم می آورد. او دومی را مثال می زند که با مدل کنسرسیوم گردشگری به یکی از مقاصد برتر گردشگری جهان تبدیل شده است. محب خدایی یکی از مشکلات صنعت گردشگری را فقدان زیرساخت کافی و مناسب می داند و اعتقاد دارد کنسرسیوم می تواند به توسعه زیرساخت های گردشگری توجه ویژه کند و تکمیل آنها را سرعت دهد. همچنین او معتقد است کنسرسیوم می تواند به عنوان نهاد مسئول در زمینه ارتقای تصویر بین المللی ایران نقش بازی کند. این فعال گردشگری به ظرفیت های بالقوه برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی، فرهنگی و اقتصادی کشور اشاره می کند و می گوید: کنسرسیوم باید برگزاری و پشتیبانی از چنین رویدادهایی را به عنوان یکی از اولویت های خود قرار بدهد تا هم به جذب گردشگر منجر شود و هم به بهبود ارتباطات بین المللی و معرفی ایران به عنوان یک مقصد مهم در عرصه جهانی کمک کند. محب خدایی در گفت و گو با «ایران» به پرسش هایی درباره چرایی و چگونگی تشکیل کنسرسیوم پاسخ داد.

آیا ایجاد کنسرسیوم در ایران می تواند به تقویت صنعت گردشگری منجر شود؟ بازگردانی بخش خصوصی

چرا کنسرسیوم قضایی ایده آل برای تیلور خلاقیت ها و ایده های نو فراهم می کند؟ یکی از مشکلات رایج برای صاحبان ایده، دسترسی به منابع کافی و تیم های اجرایی مناسب برای پیاده سازی نوآوری هایشان است که کنسرسیوم این چالش ها را به فرصتی برای رشد و شکوفایی تبدیل می کند. در کنسرسیوم، تمامی تخصص ها از رشته های مرتبط گرفته تا حوزه های غیرمرتبط، در یک ساختار ماتریسی و هماهنگ گرد هم آمده اند. این ساختار که مانند شبکه ای از گروه های عصبی عمل می کند، امکان شناسایی سریع و کارآمد متخصصان و تیم های اجرایی مورد نیاز را برای صاحبان ایده فراهم می سازد. به لطف این ساختار، افراد می توانند در کمترین زمان ممکن، تیم های لازم را برای تمام مراحل پروژه، از تأمین منابع مالی و مشاوره های طراحی گرفته تا اجرا و عملیاتی سازی آن پیدا کنند. این فرآیند نه تنها هزینه های زمانی و مالی را به حداقل می رساند، بلکه باعث می شود صاحبان ایده بدون درگیری با موانع اجرایی، به شکل متمرکزتری روی نوآوری خود کار کنند.

چرا عملکرد کنسرسیوم، هوشمند و زایشی است و به توسعه پایدار منجر می شود؟ در کنسرسیوم، شورش راهبردی مانند روح در بدن انسان عمل می کند و در واقع جایگاه روح را در ساختار سازمانی این مجموعه دارد. این شورا با ایجاد هماهنگی و نظارت بر عملکردهای مختلف، شرایطی پویا، دینامیک و سیال را فراهم می آورد. این نوع طراحی مفهومی، کنسرسیوم را به سیستمی هوشمند و خودسازنده تبدیل می کند که به طور مداوم در حال رشد و توسعه است. به دلیل وجود این شورش راهبردی، هر لحظه شاهد زایش ایده ها و نوآوری های جدید هستیم. این فرآیند نه تنها مانع ایستایی و رکود می شود، بلکه بستری برای توسعه پایدار ایجاد کرده، زیر را بخش

از کنسرسیوم در هماهنگی با سایر بخش ها به طور پیوسته به سمت رشد و بهبود حرکت می کند.

چرا شرکت های کنسرسیومی عملکردی تحولی و متمایز نسبت به شرکت های تجاری دارند؟ شرکت های تجاری معمولاً بر اساس سرمایه گذاری و کسب سود شکل می گیرند اما شرکت های کنسرسیومی بر پایه هم افزایی تخصص ها و دانش های مختلف به وجود می آیند. این تمایز اساسی باعث می شود شرکت های کنسرسیومی نه تنها بر قدرت سرمایه، بلکه بر توانایی های تخصصی و خلاقیت تیمی خود تکیه کنند. در واقع ممکن است یکی از اعضای کنسرسیوم، خود شامل چند شرکت تجاری باشد اما در چهارچوب کنسرسیوم به عنوان یک بخش از یک شبکه گسترده تخصصی عمل کند. یکی از ویژگی های کلیدی شرکت های کنسرسیومی، انعطاف پذیری بالا و تطبیق سریع با پروژه ها است و فعالیت آنها به پروژه های خاص و تکرار آنها وابسته است؛ این یعنی بر خلاف شرکت های تجاری که به طور مداوم به دنبال سودآوری هستند، شرکت های کنسرسیومی با هر پروژه می توانند ساختار جدیدی برای خود ایجاد کنند. این رویکرد مبتنی بر پروژه و تخصص، به آنها اجازه می دهد به سرعت با تحولات بازار و نیازهای جدید سازگار شوند.

کنسرسیوم با چه روشی به افزایش جذب گردشگری سلامت در بازارهای هدف کمک می کند؟ کنسرسیوم با بهره گیری از تخصص های مختلف و ایجاد همکاری های استراتژیک در حوزه های سلامت، بازاریابی، گردشگری، فناوری و استفاده از ظرفیت های نوین مانند تور اپراتورهای مجازی، نقش مهمی می کند. این ساختار یکپارچه و خلاقانه به کنسرسیوم ها اجازه می دهد به شیوه ای هدفمند و کارآمد در بازارهای بین المللی فعالیت کنند و با ارائه خدمات منحصر به فرد، تجربه ای جذاب و مؤثر برای گردشگری سلامت رقم بزنند.

چرا ماهیت کنسرسیوم غیرانتفاعی است و هیچ سودی به سهامداران پرداخت نمی شود؟ ماهیت غیرانتفاعی کنسرسیوم بر اساس فلسفه های شکل گرفته که تمرکز آن بر «همکاری و توسعه پایدار» به جای کسب سود ساختار، هر سهامدار صرف نظر از میزان سرمایه گذاری یا ارزش سهام، تنها یک سهم دارد و همه در تصمیم گیری ها و فرآیند های اجرایی به طور برابر مشارکت می کنند. این ساختار به طور خاص طراحی شده تا تمرکز اصلی بر تحقق اهداف جمعی و پیشرفت پروژه ها باشد، نه توزیع سود. پس از سرمایه گذاری اولیه برای دریافت سهم، اعضای کنسرسیوم به پرداخت «حق عضویت ماهانه» متعهد می شوند. درآمدهای حاصل از این حق عضویت و درصدهای به دست آمده از پروژه های تأیید شده، در حوزه هایی همچون تبلیغات، بازاریابی، تضمین های مالی، تحقیق و توسعه و سایر خدمات، مستقیماً در راستای رشد و پشتیبانی پروژه ها هزینه می شود.

Specific Procurement Notice for one stage Bidding. Invitation for one stage Bidding. Islamic Republic of Iran. FARS Six Cities Sanitation Improvement Project. Invitation for Procurement of: DESIGN, BUILD, INSTALLATION AND OPERATION OF SEPIDAN WASTEWATER TREATMENT PLANT. IsDB Financing No. IRN-0107. The Government of Islamic Republic of Iran has received financing from the Islamic Development Bank (IsDB) towards the cost of the Fars Six Cities Sanitation Improvement Project, and it intends to apply part of the proceeds of this financing to payments under the contracts for Sepidan wastewater treatment plant. The Fars Water and Wastewater Company (FWWC) now invites sealed bids from eligible bidders for Procurement of: Remaining Works of Design, Build, Installation And Operation Of Sepidan Wastewater Treatment Plant as described in the following table: [Table with 3 columns: No, City, Description of Package]. Bidding will be conducted through the National Competitive Bidding (NCB) procedures using Post-Qualification as specified in the IsDB's Guidelines for the Procurement of Goods, Works and Related Services under IsDB Project Financing (April 2019), and is open to all eligible bidders as defined in the guideline and Bidding Documents. In addition, please refer to paragraphs 1.18-21 setting forth IsDB's policy on conflict of interest. Interested eligible Applicants may obtain further information and inspect the bidding documents from the Fars Water & Wastewater Company (address below) as from the date of SPN Publication. A complete set of the Bidding document in English may be purchased by interested Applicants (a) on the submission of a written application to the address below and upon payment of a nonrefundable fee of 60,000,000 Iranian Rials for each package. The method of payment will be direct deposit to Account No. 0111930032008, Bank Saderat Iran, Payment ID No. 13132990014005, in the name of Fars Water and Wastewater Company. Applicants can get the Bidding documents from Fars Water and Wastewater Company upon receipt of the cash deposit as indicated above. All bids accompanied by a bid security must be submitted in sealed envelopes, and delivered to the address below no later than 10:30 a.m. Wednesday October 30, 2024 (Aban 09, 1403). The Bids will be opened at 10:30 a.m. on Wednesday, October 30, 2024 (Aban 09, 1403) in the presence of bidders' representatives, who choose to attend, at the address below. Late bids will be rejected and returned unopened. The payment security to participate in the work process: 28,817,000,000 IRR (Twenty eight billion and eight hundred and Seventeen million Iranian Rials) Fars Water and Wastewater Company (FWWC) Address: Secretariat Office, First Floor, Fourth Street (Sobhani St.), West Ghoddoosi Biv., Shahid Mottahari Square, Shiraz Postal Code: 71868-98465 Tel: +98 (71) 38435167 Facsimile: +98 (71) 38435162 Email: pmu.abfafars2023@gmail.com Website: www.abfa-fars.ir The Cost of advertising the SPN shall be borne by the successful bidder.